

Piatra Mare își profilează crestele încă înzăpezite sub cerul pe care trec primii nori de primăvară.

Un munte bucuros de oaspeți: Piatra Mare

Un drumeț care a colindat foarte de demult, cu sacul în spate, aproape toți munții țării noastre, doctorul Urechia, încerca, pe ton de glumă (într-o carte apărută pe la începutul acestui veac) o clasificare a turiștilor. Această clasificare cuprindea: pe „turistus peronensis" (adică turistul care odată ajuns la poalele munților, se mulțumește să se plimbe, bine echipat de drum, pe peronul gării), pe „turistus dormensis" (adică turistul care se oprește la prima cabană întîlnită în cale și apoi doarme tot timpul), pe „turistus pleziristicus" (cel ce pleacă pe munte ca să se distreze tot ca la oraș, purtînd în raniță cutia de table, sticla de vin și neapărat și sifonul) în fine pe „turistus dromovorus" (adică pe turistul „mîncător de drum" care nu are niciodată timp să se oprească spre a privi frumusețile din jur, fiind veșnic preocupat să străbată într-o singură zi distanțe imense, pe care și le-a însemnat cu grijă pe hartă, ca nu cumva să se abată cît de cît de la itinerariul propus...)

Dacă am încerca să actualizăm această calisficare a turiștilor țării noastre în lumina noilor realități (deși numeric „turiști" de felul celor de mai sus sînt astăzi din ce în ce mai puțini) am putea spori eventual categoriile de turiști despre care vorbea Urechia cu încă una: anume aceea a turistului care, din rutină, din obișnuință, merge în fiecare excursie, cu mici variante, mereu pe același drum. Intr-adevăr, de veți întîlni la București, de pildă, doi turiști, sau de veți vedea pe vreunul din nenumărații iubitori de munte (care își petrec concediul de odihnă în vreuna din frumoasele stațiuni de pe Valea Prahovei) gata de plecare, cu sacul în spinare și îi veți întreba, din curiozitate, încotro au de gînd să se îndrepte, din 100 de oameni întrebați, 90 vă vor răspunde fără doar și poate: mergem sus... pe platou... La peșteră, la Babele... Intîi în primul loc. Apoi în al doilea. Poate invers, uneori.

Este netăgăduit că platoul de pe Bucegi și toate drumurile care pleacă de pe platou pot prezenta pentru turiști aspecte nebănuit de frumoase. Strălucirea zăpezii în soare, pe Valea Scîndurarilor, bolborositul Ialomiței peste stînci în Cheile Tătarului, sau vuietul vîntului la Babe într-o zi cu neguri cenușii și grele, pot constitui impresii atît de puternice, încît, în mod firesc, trezesc în fiecare om dorința de a retrăi cît de des, clipe asemănătoare cu acelea în care au cules imaginile de mai sus.

Și totuși...

Totuși, n-ar fi rău dacă, în căutarea frumuseților naturii, turiștii s-ar abate uneori și pe alte drumuri. Dacă, fiind pe Valea Prahovei, ei ar porni în altă parte. De pildă, pe Piatra Mare, un munte singuratic, cu nenumărate drumuri de acces (unul din Predeal, marcat cu roșu, trei din Timiș, Drumul Roșu, Drumul celor 7 Scări, Tamina...), un munte către care vin uneori turiști din Orașul Stalin, dar pe care foarte rar pot fi întîlniți sportivi din Cîmpina, din Ploești, din București...

Pe acest munte, foșnetul vîntului printre crengile de brad pare parcă mai ciudat decît în alte locuri, fiindcă drumul trece prin pădure, foarte singuratic. Ca și pe platou, pe Piatra Mare sînt poiene cu flori multe, violete, galbene și roșii, cu frunze late, verzi și fragede pe care sclipesc încă, grele, picăturile de ploaie... Și tot acolo, stîne răsar pe neașteptate după o cotitură... Șipote își strecoară apa printre pietre... In pădure, ciocănitoarea domnește neturburată și cucul șăguiește, îngînîndu-se cu mulți alți cuci de peste văi...

Iar de sus, de pe creastă (unde vîntul suflă tare și jnepenii sînt mici) se vede Ciucașul Albastru profilat în depărtare și Țara Bîrsei toată, întinsă hăt în zare, dincolo de Clincea Țigănești... Și se mai văd Bucegii drept în față, masivi, greoi și negri, cu văi, dîre albe de zăpadă peste care tremură în depărtare, viorie, ultima geană de lumină din soarele apus.

Turiști! Plecați spre Piatra Mare! Piatra Mare, ca și atîția alți munți falnici ai țării, așteaptă — bucuros de oaspeți — să fie din ce în ce mai cunoscut...

MARIA IRIMIE

Un vapor cultural-sportiv pe Dunăre

Intre nenumărate șlepuri, șalupe, remorchere, ce stau ancorate în portul Galați, se găsește și un vas cu aspect deosebit care poartă pe proră cu litere mari, următoarea inscripție: „Vasul cultural S.R.T. nr. 2".

Pe acest vas s-a amenajat o sală de lectură, o sală de spectacole înzestrată cu cele mai moderne aparate, o stație de radioamplificare, o sală de șah, bibliotecă etc.

Cînd vasul stă în port, nenumărați membri ai echipajelor vaselor ancorate în jur (fochiști, timonieri, piloți și căpitani) vin pe acest vas pentru a se recrea citind o carte, vizionînd un film sau participînd la concursuri de tot felul. Intr-adevăr, pe acest vas se găsește o trambulină foarte bună pentru sărituri în apă, se găsesc ambarcațiuni pe care se pot antrena iubitorii de canotaj; de pe puntea acestui vas se dă de asemenea adesea startul în competiții de natație desfășurate între marinari. Inșiși membrii echipajului de pe vas sînt sportivi cunoscuți. De pildă, tînărul Constantin Dumitrescu este un înotător foarte curajos. Șeful mecanic Vasile Sacazov este un bun halterofil, Vasile Bucur și fochistul Nicușor Prisăcaru sînt șahiști temuți. Iar în ceea ce îl privește pe Constantin Mișlea, deși i se spune „moșul", este unul dintre cei mai buni gimnaști de pe bord. Și nu odată ceilalți marinari l-au privit cu admirație executînd, chiar pe parîmele vasului, exerciții de gimnastică dintre cele mai grele... .

In curînd, vasul cultural nr. 2 va ridica ancora și va părăsi Galațiul, alunecînd încet spre deltă, unde va duce locuitorilor din porturi și din micile comune, echipe sportive, filme și cărți.

GH. ȘTEFANESCU
corespondent

Simbătă și duminică, la cele 39 de intreceri sportive din Cluj

Afișelor de teatru sau de cinematograf li s-au rezervat în Cluj, ca și în alte orașe, locuri anumite. Ele îți atrag privirea de îndată ce cobori în gară, înfățișîndu-ți litera lor neagră, albastră sau roșie la fiecare încrucișare de străzi, în fața hotelului, la intrarea în restaurant și cu deosebire, în jurul parcului în mijlocul căruia se înalță statuia uriașă a lui Matei Corvinul. Așa afli care sînt spectacolele operei, ale teatrului maghiar și te bucuri că vei putea vedea un film care ți-a scăpat în București. Dar la Cluj ți se întîmplă de multe ori ca oprindu-te în fața zecilor de afișe care, de obicei sînt lipite pe mici turnuri metalice, ochii să-ți alerge de la numele artiștilor care cîntă în „Dama de Pică" la cel al fotbalistului Dragoman, sau de la cel al interpretei principale din filmul „Inimă rece" la cel al jucătoarei de tenis Livia Avram. Căci în orașul de pe malul Someșului găsești alături de afișele spectacolelor pe cele ale manifestațiilor sportive. Ești pus astfel de îndată la curent cu întreaga activitate competițională care se desfășoară pe terenurile și în sălile de sport ale acestui oraș. Mai mult chiar, numărul afișelor sportive este adeseori mai mare decît al celor care anunță piesele de teatru sau filmele tocmai pentru că și întrecerile sportive care se desfășoară la Cluj sînt foarte numeroase.

Astfel, la sfîrșitul săptămînii care a trecut, afișele anunțau aci nu mai puțin de 9 competiții de prima categorie, alte numeroase întreceri de categoria B iar altele orășenești, raioanele, regionale și de zonă. In total, sîmbătă și duminică au avut loc pe terenurile și în sălile din Cluj, 39 de întreceri sportive. La acestea au participat mai multe sute de sportivi veniți din locuri îndepărtate cum a fost cazul atleților bucureșteni, al jucătoarelor de volei din Brăila sau al juniorilor din Satu Mare. Vă dați seama că, avînd în față atîtea anunțuri de manifestații sportive, iubitorul de sport din Cluj a trebuit să constate cu regret că nu va putea asista decît la un mic număr dintre ele, mai ales că unele se desfășurau la aceeași oră pe terenuri și în săli diferite. Este adevărat că organizatorii au căutat să facă în așa fel programările, încît spectatorul să poată trece de la o competiție la alta. Nu trebuie să uitați totuși că, într-o zi și jumătate, el avea în față nu mai puțin de 39 de competiții la care se adăugau și altele neoficiale ca de pildă, meciul de fotbal dintre profesorii universităților Babeș și Bolyai care a atras un numeros public.

Dacă acum rezultatele acestor competiții sînt cunoscute, bucurînd pe suporterii învingătorilor și lăsînd poate și astăzi, tristețe în inimile celor învinși, au existat de-a lungul acestor întreceri o seamă de întîmplări pe care cronicile nu le-au consemnat, întîmplări petrecute în fața coșurilor de baschet, la groapa de sărituri sau între liniile albe ale terenului de tenis. Despre ele, foarte puține dintre ele, vom vorbi în reportajul nostru.

Spectatorul meciului atletic dintre echipele Știința Cluj — Flamura roșie + Constructorul București — Progresul București a aplaudat de pildă dîrzenia tînărului Ion Deheleanu care a stabilit un nou record la 1500 metri, a regretat că Lia Manoliu n-a trimis discul numai cu cîțiva centimetri mai departe astfel ca să obțină un nou record, s-a bucurat văzînd cu cîtă pricepere dă startul Ion Moina sau a făcut haz cînd vîntul a stîrnit un vîrtej pe pista de alergare, vîrtej care deplasîndu-se cu iuțeală de sprinter spre linia de sosire s-a avîntat spre masa de arbitraj, a smuls de acolo cîteva foi de concurs pe care apoi le-a asvîrlit hăt în înaltul cerului. Și dacă tot el spectatorul l-a văzut pe Aurel Palade Ursu devenit fotograf după ce a cîștigat probele de 800 și 1500 metri, n-a putut fi atît de aproape de concurenții la proba de săritură în înălțime în care tînărul Constantin Ionescu a sărit 1,78 metri din prima încercare să-l poată auzi pe cel de al doilea clasat, Nicolae Dumitrescu exclamînd, admirativ și hotărît în același timp să facă și el o bună ispravă:

— Extraordinar! Trebuie să trec și eu din prima!

E drept nu a trecut ștacheta la această înălțime nici din a treia încercare dar stînd aproape de locul în care își începea elanul, înțelegeai că-și adună toate puterile, pînă la ultima picătură, pentru a reuși.

Apoi, spectatorii de la atletism s-au îndreptat ca și alții, veniți special pentru aceasta, spre un alt teren pentru a asista la jocul de baschet dintre echipele feminine Știința Cluj și Constructorul București. Dacă suporterii Științei au văzut, după primele minute de joc, echipa campioană cîștigînd ușor, în schimb în ultimele minute ale meciului ei au trăit emoții tari pentru că echipa bucureșteană egalase și obținuse apoi un avantaj de 7 puncte. De altfel, sub focul a două „galerii" (atleții de la Constructorul veniseră să-și încurajeze colegele), scorul s-a modificat în ultimele 2 minute dînd speranțe cînd unora cînd altora. Clujencele au egalat în ultimele 16 secunde ale jocului, cînd Antoaneta Rădulescu a trimis mingea, prin inelul de metal, la o lovitură liberă. Cînd mingea a trecut prin coș atît jucătoarea care executase lovitura cît și spectatorii clujeni au oftat ușurați. Prelungirea jocului a fost la fel de pasionantă și Știința Cluj a cîștigat abia în ultima secundă. Pentru jucătoare emoțiile au fost atît de mari încît în clipa în care fluerul a anunțat sfîrșitul jocului, învingătoarele au început să plîngă de bucurie iar învinsele... nu era pentru nimeni un secret de ce.

Intre timp, pe un teren de volei de alături începuse jocul dintre echipele Știința Cluj și Metalul Ploești așa că spectatorii s-au deplasat să vadă și această întrecere. Incurajările și aplauzele de aci s-au auzit pînă și la terenul de tenis care nu era departe și pe care în clipele acelea luptau din răsputeri Cornel Zacopceanu și Adalbert Pustai. Meciul lor începuse cu 3 ceasuri mai devreme și Zacopceanu a trebuit să lupte încă o jumătate de oră pentru a învinge. De altfel, după meci el s-a cîntărit și a constatat că slăbise... 4 kg. și jumătate. Intrecerea de tenis dintre cele două echipe Progresul, una de la București și cealaltă din Cluj, începuse încă de sîmbătă. In prima zi, în vecinătatea terenului de tenis puteai să asiști însă și la un concurs G.M.A. Zeci de eleve ale liceului teoretic nr. 1 își treceau norma la cursa cu obstacole. Acele cronometrelor au înregistrat rezultate bune obținute de Simona Popovici, Justina Leahu și altele care în timpul probei au fost încurajate frenetic (spre disperarea jucătorilor de tenis) de colegele lor. Normele au fost înscrise apoi în carnete ca și alte sute de norme obținute de aspiranții clujeni în cadrul săptămînii G.M.A. care a fost organizată în cinstea zilei de 14 Mai, la cea de a patra aniversare a introducerii acestui complex în țara noastră.

Dar, să-i lăsăm pe spectatorii de la tenis să urmărească întrecerile tinerilor Vasile Sereșter și Livia Avram și să mergem tocmai în celălalt capăt al orașului chiar în vecinătatea marei fabrici de încălțăminte „Ianoș Herbak". Și aci, activitatea sportivă este în plină desfășurare. Pe unul din terenurile de baschet se întrec echipele masculine Flamura roșie „Ianoș Herbak" și Progresul Orașul Stalin. Cei mai mulți spectatori sînt chiar muncitori ai fabricii care au cerut ca echipa lor să joace meciurile programate la Cluj chiar pe terenul de lîngă fabrică în așa fel încît ei să vină aici și să încurajeze pe tovarășii lor de muncă și sport. Printre cei care se aflau în apropierea terenului am remarcat de îndată pe fruntașul în producție Aron Samo, de la secția piei fine, care organizase o adevărată „galerie". El ne-a povestit că, în cele mai multe jocuri, echipa lor de baschet este condusă o bună parte din timp, dar că pînă la urmă ea cîștigă tocmai datorită încurajărilor celor din jurul terenului. In pauza jocului de baschet am stat de vorbă lîngă bazinul de înot, care avea de cîteva zile apă caldă, cu maestra sportului Ecaterina Orosz. Ea își terminase antrenamentul și se grăbea să se înapoieze la bibliotecă pentru a se pregăti pentru apropiatele examene.

In același timp, în oraș într-una din sălile de sport începuseră întrecerile din faza de zonă a campionatului universitar de gimnastică. Unul din trenurile care oprise în gară adusese jucătoarele echipei de volei din Brăila. Tot atunci au sosit și scrimerii. Se făceau pregătiri pentru cazarea juniorilor echipei de fotbal Progresul din Satu Mare și a jucătorilor echipei de rugbi Flacăra Tîrnăveni. Toți aceștia ca și componenții altor echipe urmau să se întreacă cu diferite echipe din Cluj.

Dar tot așa cum nu poți să asiști la Cluj la toate competițiile sportive de la sfîrșitul unei săptămîni, tot așa nu poți să le cuprinzi în cadrul unui reportaj cu toate că ai vrea să scrii despre micuțul Andraș Vaida, extrema stîngă a echipei de pitici a fabricii „Ianoș Herbak", despre colegul acestuia Tiberiu Barta, despre jucătoarea de volei Viorica Cristescu și despre atîția alți tineri care au luat parte la întrecerile de la sfîrșitul săptămînii trecute. ...Și iată că astăzi au și apărut afișele care anunță întrecerile de sîmbătă și duminică. Sînt tot atît de numeroase...

TUDOR VORNICU

CAMPIONATELE UNIVERSITARE DE GIMNASTICĂ

Una dintre primele competiții studențești din acest an, campionatele de gimnastică, au ajuns în perioada terminării lor. Sîmbătă și duminică s-au desfășurat întrecerile din faza de zonă ai cărei cîștigători vor lua parte la finala campionatelor programată la sfîrșitul acestei luni.

La întrecerile zonei București au luat parte 17 echipe care au concurat cu diferite programe, potrivit prevederilor regulamentului de organizare a campionatelor. Dar, dacă în proba masculină au fost echipe care au participat cu programele nr. 1 și 2, în proba feminină toate cele cinci echipe au concurat cu programul nr. 3. Această absență a echipelor la primele două programe își are explicația în faptul că finalele campionatului se desfășoară numai pentru programul nr. 3. Desigur asistenții care au privit campionatul de pe această poziție nu au procedat just deoarece au lipsit pe studenții lor de posibilitatea de a participa la o întrecere sportivă care le era rezervată.

N-au fost reprezentate în proba feminină Institutele de Arhitectură, „Maxim Gorki", Medico-farmaceutic, Construcții, Pedagogic, Transporturi C.F.R., Alimentar și Agronomic. Mult mai nejustă a fost atitudinea șefilor de catedră de la institutele „Maxim Gorki" (Claudia Mujicicov), Petrol și Gaze (Alex. Ionescu), Arhitectură (Gh. Gheorghiu) și Medico-Farmaceutic (Dr. Ludu Remus) care, deși au asigurate condițiile necesare practicării gimnasticii, nu au prezentat nicio echipă la aceste campionate.

Este lăudabilă, în schimb, strădunița prof. Urania Erdberg de la Institutul de Limbi Străine care a prezentat două echipe (studenți și studente) deși nu a avut condiții de pregătire.

Conducerile institutelor sus arătate trebuie să analizeze cu toată seriozitatea atitudinea pe care o au șefii catedrelor de specialitate față de campionatele universitare și să caute să preîntîmpine o repetare a situației ivită în întrecerile de gimnastică la viitoarele competiții ale studenților.

Șefii catedrelor de specialitate din institute trebuie să acorde o mai mare atenție activității competiționale a studenților pentru a nu ajunge în situația de a aduce la concurs elemente fără clasificarea sportivă corespunzătoare. Ei vor trebui, de asemenea, să respecte prevederile regulamentului asupra formalităților de înscriere și asupra probelor la care participă.

Se cuvine să remarcăm în încheiere buna comportare pe care au avut-o în întrecerile fazei de zonă București echipele masculine ale Institutului Politehnic (conducător N. Cruli) 291 p., Institutul de Construcții (prof. D. Grănescu) 289 p., și Institutul de Transporturi C.F.R. 288 p. (Această echipă a obținut locul I la ansamblu). In proba feminină (exerciții individuale și ansamblu) s-a impus echipa I.S.E.P. condusă de Marga Dragom.